

യുദ്ധ സഞ്ചിക

വോള്യം IV]

മുദ്രാശി: 1944 സപ്തംബർ 22-ാം, വെള്ളിയാഴ്ച

[ലക്കം 3

അദ്ധ്യാപനവും, വിയർപ്പും, ഉൾക്കിടം

അടുത്തവസരത്തിൽ നിങ്ങളുടെ എല്ലാവരുടേയും വക്കൽനിന്ന് വമ്പിച്ച ഒരു പരിശ്രമം ഉണ്ടാവുമെന്ന് കരുതുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും സൗത്ത് ഈസ്റ്റ് ഏഷ്യ കമാണ്ടിന്റെ വക്കൽനിന്ന്, നല്ലവണ്ണം തെളിച്ച്, തടി വിയപ്പിച്ച, എത്രയും ധൈര്യത്തോടുകൂടിയുള്ള ഒരു പരിശ്രമമായിരിക്കണം അത്.

അടുത്ത വരാൻപോകുന്ന വിഷയകാലങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞ രണ്ടരക്കൊല്ലമായി ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടാക്കിവന്നിരുന്നതും, ഇപ്പോൾ ശത്രുക്കളെ പ്രഹരിപ്പാൻ തയ്യാറായിട്ടുള്ളതുമായ ആയുധം നാം ഉപയോഗിക്കുന്നതായിരിക്കും.

വൈകൃതങ്ങളുടെ വിമാനസൈന്യം ജാപ്പാൻ വിമാനശക്തിയെ ആകാശത്തിൽനിന്നോടിച്ചു കഴിഞ്ഞു. കാലാധം സൈന്യത്തിന്റെ ഒപ്പം പോർ ചെയ്യുകൊണ്ട് മഹത്തായ ഒരു വിജയം അവർ സാക്ഷ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയെ ആക്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് മോഹിച്ച ജാപ്പാൻകാർ എല്ലാറ്റിനെയും മണ്ടപൊളിഞ്ഞു അതാ കാട്ടിൽ കിടക്കുന്നു.

—എയർ ചീഫ് മാർക്ക് സേർ റിച്ചാഡ് പിയേർസി, സൗത്ത് ഈസ്റ്റ് ഏഷ്യ കമാണ്ടിലെ വിമാന സൈന്യനായകൻ, 1944 സെപ്തംബർ 15-ാം തീയതി, ന്യൂ ഡെൽഹിയിൽ വെച്ച് ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിൽനിന്ന് തർജ്ജമ

വിഷയവിവരം

	ഭാഗം		ഭാഗം
അദ്ധ്യാപനവും, വിയപ്പും, ഉൾക്കിടം	1	ചെറുകുടം: പിതൃവാത്സല്യം	8, 10, 11
ജാപ്പാനെ തുലയ്ക്കുവാൻ എല്ലാവരും സത്യം ചെയ്തു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.	2	ബർമ്മാരംഗത്തിലുള്ള തെന്നിന്ത്യക്കാർ	9
ആത്മക്കുറിപ്പുകൾ	3-5	രണാങ്കണത്തിൽ സഞ്ചികേ സമാഗതം }	12
പ്രത്യേക ലേഖനങ്ങൾ: നിശ്ശയോജനമായ ഒരു കാര്യം പരിപാടി.	6, 7		

ജാപ്പാനെ തുലയ്ക്കുവാൻ എല്ലാവരും സത്യം ചെയ്തു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു

പ്രസിഡണ്ട് റൂസ്വെൽട്ടും മി. ചർച്ചിലും

“പ്രസിഡണ്ട് റൂസ്വെൽട്ടും, പ്രധാനമന്ത്രി മി. ചർച്ചിലും അവരുടെ സൈന്യനേതൃത്വസമിതയും വളരെ പ്രാവശ്യം കൂടിയാലോചനകൾ നടത്തി ജർമ്മനിയുടെയും ജാപ്പാനെന്റേയും നേരെയുള്ള യുദ്ധത്തിന്റെ നാനാ ഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റിയും ചിന്തിച്ചു. അല്പനേരത്തിനുള്ളിൽ സർവ്വകാര്യങ്ങളിലും തീർപ്പായി. യൂറോപ്പിൽ നടക്കുന്ന യുദ്ധത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടവും ശാന്തസമുദ്ര രംഗത്തിലെ രാഷ്ട്രസംഗമനാശവും ഈ തീർപ്പുകളിലൂടെ പൂർത്തിയാക്കുന്നു.”

—ക്ലാബ് കോൺഫറൻസിനെക്കുറിച്ച് രണ്ടു നേതാക്കന്മാരുംകൂടി ചെയ്ത പ്രഖ്യാപനം, സെപ്റ്റംബർ 16, 1944

മെഴണ്ടിബററൻ പ്രഭു

“ജാപ്പാൻകാരെ ഇന്ത്യയിൽനിന്നും അട്ടിമറിച്ച്,.... യുദ്ധത്തിലേപ്പെട്ട സൈന്യശക്തി നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ജാപ്പാൻകാരും ഐക്യകക്ഷികളുംകൂടി ഇതെവരെ ചെയ്ത കരയുദ്ധത്തിൽ ഏറ്റവും ഭയങ്കര യുദ്ധമാണ് മണിപ്പുരിയിൽവെച്ചുണ്ടായത്.... ഐക്യകക്ഷി സൈന്യത്തിൽ അധികഭാഗം ഇന്ത്യൻ സൈന്യങ്ങളാകുന്നു. അതിനാൽ ഞാൻ ഇന്നു ചെയ്യുന്ന അഭിനന്ദനം അധികവും ഇന്ത്യക്കാർക്കുള്ളതാണ്.”

—1944 ആഗസ്റ്റ് 25-ാം തീയതി, ലണ്ടനിൽവെച്ചുണ്ടായ ഒരു പ്രസ്സ് കോൺഫറൻസിൽവെച്ച്

ജനറൽ മക്ആർതർ

“പരാജയം ജാപ്പാനെ തുറിച്ചുനോക്കുന്നു. തെക്കുപടിഞ്ഞാറൻ ശാന്തസമുദ്രരംഗത്തിൽവെച്ചുള്ള യുദ്ധത്തിന്റെ കലാശക്കൈ കൊട്ടിത്തുടങ്ങി. ഇവിടങ്ങളിൽ നമ്മുടെ നില ഉറച്ചുനിലയാണ്. അടുത്തുണ്ടായ ആക്രമണങ്ങൾക്ക് ഉദ്ദേശിച്ച ഫലവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. മൊലുക്കുസ്സ് ഭാഗിലും നമുക്കു ആധിപത്യം വന്നുകഴിഞ്ഞു.”

—1944 സെപ്റ്റംബർ 14-ാം തീയതി, മോറോട്ടോയ് കടൽതീരത്തുനിന്ന് ചെയ്ത പ്രഖ്യാപനത്തിൽനിന്ന്

വിജയത്തിലേക്കു നടന്നടോ നടാ!
നാലു ദിക്കുകളിൽനിന്നും നടോ നടാ!
സ്വാതന്ത്ര്യലോകത്തിലേക്ക് നടന്നടോ നടാ!

രണ്ടരക്കൊല്ലത്തിനുശേഷം

രണ്ടരക്കൊല്ലമായി ചൈനീസ് സൈന്യം ബർമ്മാറോഡിൽ കീഴ് പോട്ട ചൈനയിൽനിന്ന് വരുവാൻ തുടങ്ങിട്ടു്. അതേസമയത്തുതന്നെ ചൈനയിലുള്ള അമേരിക്കൻ സൈ

ആഴ്ചക്കുറിപ്പുകൾ

ഭേദത്തുവെച്ചാണു് ഇവർ കൂടി ഇണങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്നു് കരുതേണ്ടാ ; ഈ സംഭവം ജാപ്പാന്റെ ശ

യിക്കിട്ടിയാൽ ഈ സ്ഥിതിക്കെല്ലാം തീച്ചയായും മാറ്റം വരുന്നതുമാണു്.

വാർസാ

പോളണ്ടിന്റെ തലസ്ഥാന നഗരിയിൽ പോർ ചെയ്യുവന്നിരുന്ന പോളീഷ് ഭേദിയ സൈന്യവും റഷ്യൻ

ജനറൽ മക്സ് ആർതർ. ജാപ്പാന്റെ നേരെയുള്ള കലാശക്രമണത്തിൽ ഗണപതിക്കയ്യു് കൊടുന്നതു് ഫിലിപ്പൈൻ ദ്വീപുകളുടെ നേരെയായാണു്. പാലോ ദ്വീപും മൊലുക്കുസ്സും അമേരിക്കൻ സൈന്യം പിടിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ സംഭവം അധികം താമസിയാതെ ഉണ്ടാകുമെന്നു് ടോക്കിയോ റേഡിയോ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഫിലിപ്പൈനിന്റെ മോചന നടക്കുന്നതിൽ പ്രധാന നടൻ ജനറൽ മക്സ് ആർതർ തന്നെയായിരിക്കുമത്രെ.

നും വടക്കുനിന്നു് ഈ റോട്ടിലേക്കു് വരുവാനും തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഈ രണ്ടു സൈന്യങ്ങളും കൂടി തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടി ഇണങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതു് ജാപ്പാന്റെ നേരെയുള്ള യുദ്ധത്തിൽ ഒരു പ്രധാന സംഭവമായി കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഫിമാലയത്തിന്റെ ഏതോ ഒരു പ്ര

വപ്പെട്ടിപ്പു് ഒരാണികൂടി മേടിയായിതന്നെ കരുതണം. എന്നാൽ ഇത്ര കാലം മനക്കുരുത്തു വിടാതെയും, എത്രയോ നിസ്സാരമായ യുദ്ധസാമഗ്രികൾ കൈവശംവെച്ചും യുദ്ധം നടത്തിവരുന്ന ചൈനക്കാരെ അതിശയിക്കാതെ കഴികയില്ല. ബർമ്മാറോഡ് ശത്രുക്കളിൽനിന്നു് നിർബാധമാ

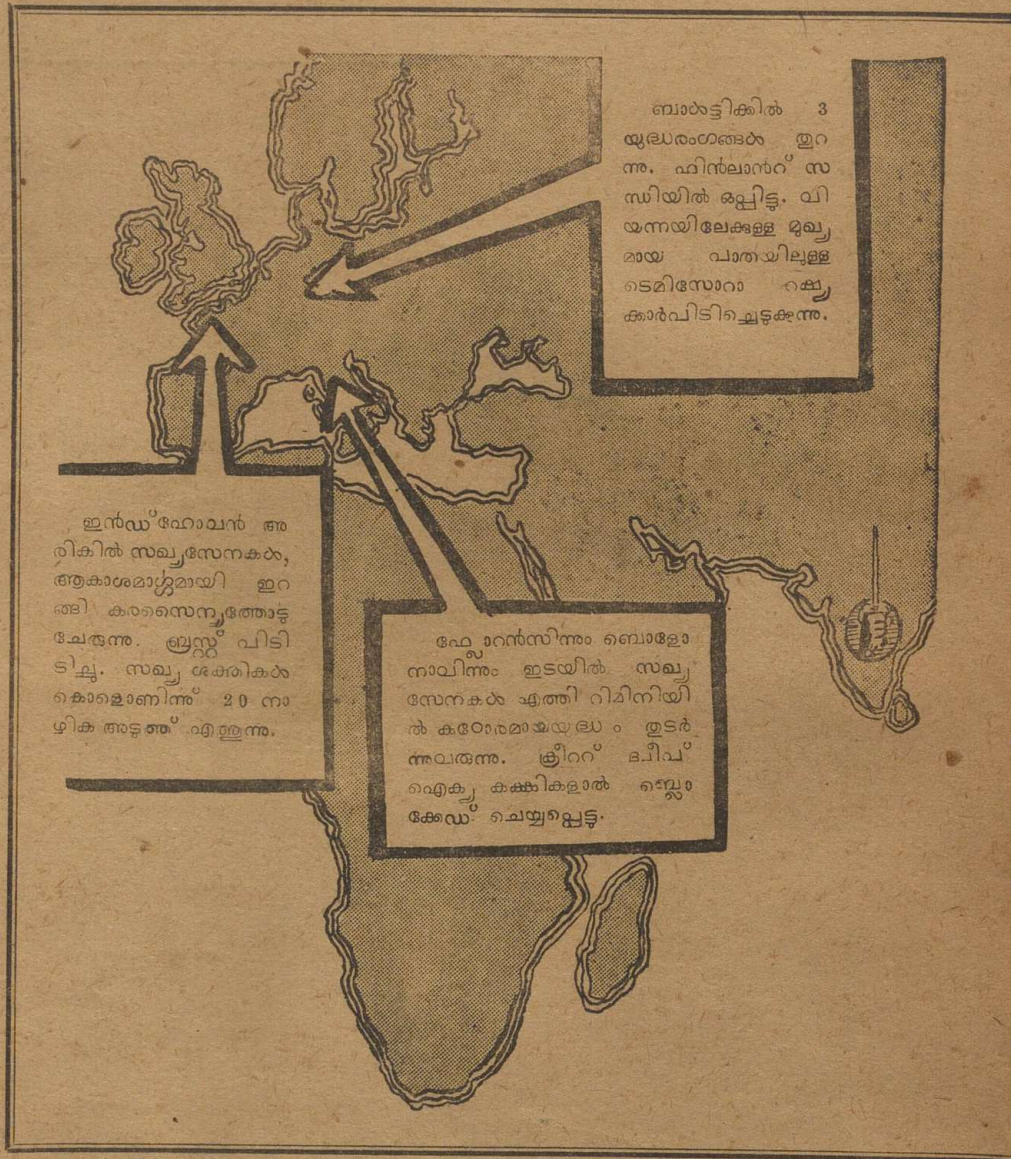
സൈന്യവും തമ്മിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായചൂതാസങ്ങളെല്ലാം തിന്നു് അവർ യോജിച്ചുകഴിഞ്ഞുവെന്നുള്ള വർത്തമാനം ലോകമാസകലം സന്തോഷിപ്പിക്കത്തക്കതാണു്. ജർമ്മൻകാരുടെ നേരെ ഇത്രകാലം യുദ്ധം ചെയ്യുവാനു് വാർസയിലെ ചെറുതായ പോളീഷ് സൈന്യത്തിന്നു്

ബ്രിട്ടനിലെ ജനതക്കൊ, പാർസിലെ ഭേദിയസൈന്യത്തിന്നൊ ഉള്ള കരുത്തുണ്ടെന്ന് ചരിത്രം ഒരു കാലത്ത് ഫോഷിക്കാതിരിക്കുകയല്ല, ജർമ്മന്മാരുടെ നേരെ നിസ്സഹായികളായി ഇവർ ഇതേവരെ യുദ്ധംചെയ്യുപോന്നതോത്താൽ ഇവരുടെ യെയ്യത്തിന്നും ഭേദിയ ബോധത്തിന്നും ശരിയായി മററൊന്നുമുണ്ടെന്നതന്നെ തോന്നുന്നില്ല. ബന്ധുസൈന്യങ്ങളായ റഷ്യക്കാർ വാർസക്കു അടുത്തെത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സമാധാനത്തിന്നു പുറമേ, വാർസയിൽ കിടപ്പുള്ള പോളിഷ് സൈന്യത്തിന്ന് വേണ്ട ഭക്ഷണവും മറ്റും റഷ്യൻ സൈന്യം വിമാനമാർഗ്ഗമായി എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മിപ്പതു ലക്ഷം പോളണ്ടുകാരെ ജർമ്മൻകാർ യുദ്ധത്തിലല്ലാതെത്തന്നെ കൊന്നൊടുക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ കൂട്ടക്കൊല മുഴുവൻ ജർമ്മൻകാർ നടത്തിയത് ഏറ്റവും കഠിനമായ ഭേദഹോപദ്രവങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനുശേഷമാണ്. ജർമ്മൻകാർ പോളണ്ടിൽ കാട്ടിയ അക്രമങ്ങളെ വർണിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ റഷ്യയിലെ പ്രസിഡെണ്ടു കലീനിൻ പറയുന്നു: "ജർമ്മൻകാരെ അത്യധികം വെറുത്തുകൊണ്ടുള്ള ബുദ്ധി ഉള്ളിൽ കത്തി എരിയുമ്പോളല്ലാതെ അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ല. അത്ര ക്രൂരതയും, കഠിനതയും അവർ കാണിച്ച ശത്രുവിനെ കീഴടക്കും. അടിച്ചടക്ക മേലെയുള്ള അടി അടിച്ചാൽമാത്രമേ ജർമ്മൻകാർ നൊമ്മെ ബഹുമാനിക്കുകയുള്ളൂ."

ഹോളണ്ടിന്റെ മോചനം

ആരംഭിച്ച കഴിഞ്ഞ, ഐക്യക്ഷങ്കികളുടെ വിമാനവാഹിതസേന ഹോളണ്ടിൽ ചെന്നിറങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതു സാധ്യമായതെ ഐക്യക്ഷങ്കികളുടെ വിമാനമാർഗ്ഗമായുള്ള ആധിപത്യം കൊണ്ടുമാത്രമാണ്.

ലോകമഹായുദ്ധം

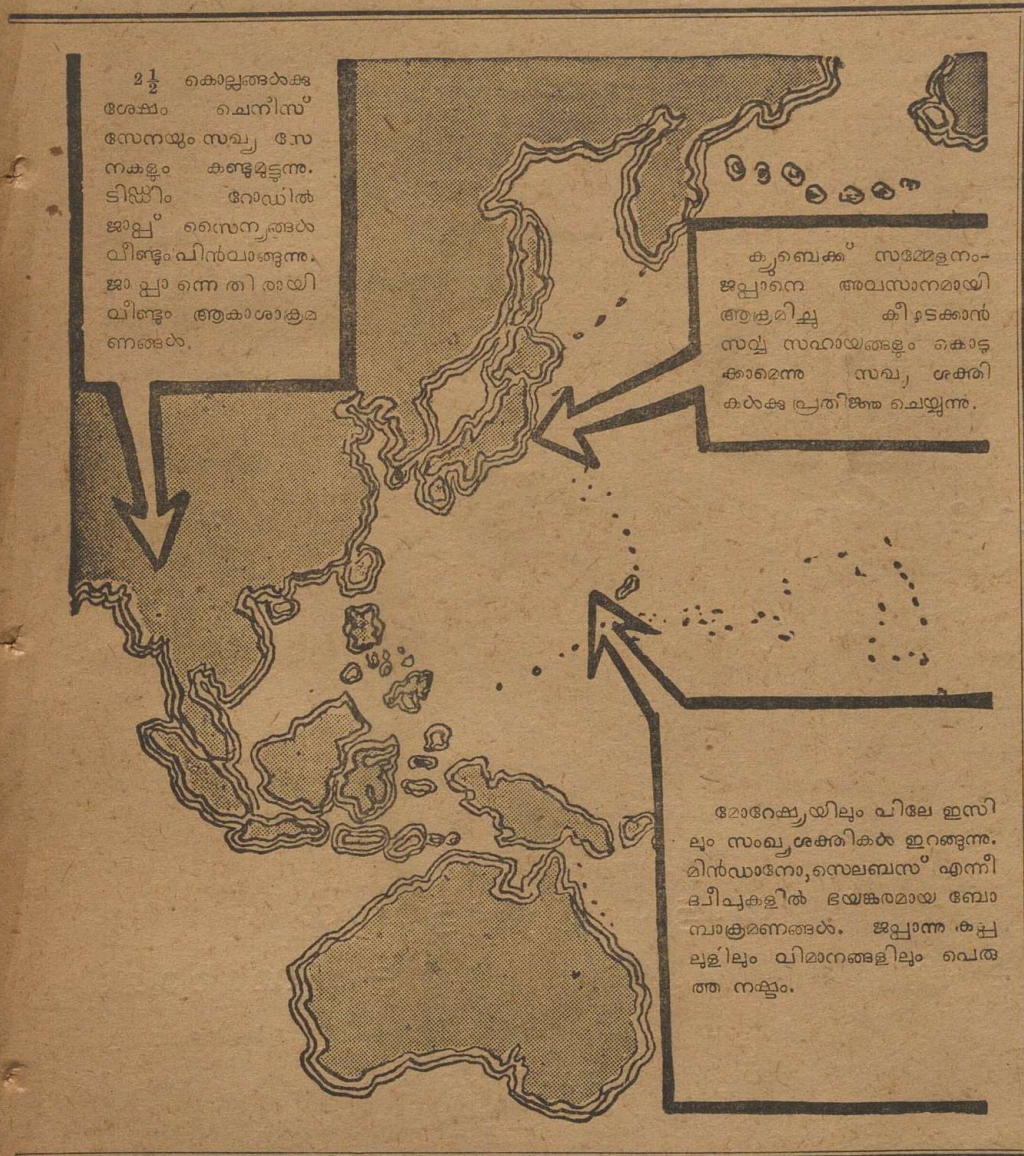
ഹോളണ്ടു വളരെ ചെറുതായ ഒരു രാജ്യമാണെങ്കിലും ചെറുപ്പത്തിന്നു സരിച്ചുളളതല്ലാ ജനസംഖ്യ, ജനസംഖ്യ വളരെ ജാസ്സിയായാണ്. 1940 മേയ് 10-ാം തീയതിയായിരുന്നു ജർമ്മൻകാർ ഹോളണ്ടിനെ ആക്രമിച്ചത്. ഈ ആക്രമണത്തിൽ റോട്ടർഡാം നഗരിയുടെ നേരെ ജർമ്മൻകാർ നടത്തിയ ബോംബാക്രമണം വളരെ ശക്തിയോടുകൂടിയതായിരുന്നു. ഹോളണ്ടിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ പ്രധാനമായ ഈ ദിവസംതന്നെയാണ് വിൻസ്റ്റൺ ചർച്ചിൽ ബ്രിട്ടനിലെ പ്രധാനമന്ത്രി പദം സ്വീകരിച്ചത്.

ഇതു ലോകചരിത്രത്തിൽ പ്രധാനമായ ഒരു സംഭവമായി കരുതണം. നാലു കൊല്ലത്തിലധികം നാസികളുടെ നിഷ്ഠൂരകർമ്മങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു ടുവിൽ ഇപ്പോളതാ, ഹോളണ്ടു വിമുക്തയാവാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ജനറൽ ഐസനോവർ സന്ദർശിച്ചതായ ഒരു സന്ദേശവും ഹോളണ്ടിലെ ജനതക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു.

ലണ്ടനിൽ രണ്ടാമതും വിളക്കു

ലണ്ടനിൽ രണ്ടാമതും രാത്രികാലങ്ങളിൽ പൂണ്ണമായി വിളക്കു കത്തിക്കാമെന്നുള്ള നിയമം വന്നുകഴിഞ്ഞു.

ഇങ്ങിനെ കാണുക

കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച മുതലാണ് ഇതു തുടങ്ങിയത്. യൂറോപ്യൻ യുദ്ധത്തിൽ പൂണ്ണ വിജയം വന്നു തുടങ്ങി എന്നുള്ളതിന്റെ ഒരു പ്രധാന ലക്ഷണമാണ് ഇത്. എന്നാൽ ലണ്ടനിലെ കാനവാളിപ്പുകയും യുദ്ധം തുടങ്ങിയപ്പോൾ വേണ്ടെന്നുവെച്ചു വെങ്കിലും അവിടെയുള്ള ജനതയുടെ ഹൃദയപത്മം ജനങ്ങളിൽ കത്തിയിരുന്ന യെയ്യത്തിന്നും, ബുദ്ധി വകാസത്തിന്നും യാതൊരു മാന്ദ്യവും പറ്റിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഹിറ്റ്ലർ ബ്രിട്ടന്റെ നേരെ പ്രയോഗിച്ച ഏറ്റവും ഭയങ്കരകൃത്യങ്ങളിൽകൂടി ലണ്ട

നിലെ ജനതക്കു യാതൊരു പരിഭ്രമവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഈ സംഗതി ലോകം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതും ഈടുമായ യെയ്യം താന്താങ്ങളുടെ ഭിന്നചയ്യയിൽ പകർത്തേണ്ടതുമാകുന്നു. ലണ്ടനിലെ ജനത അടുത്തകാലത്തു സഹിച്ച കഷ്ടപ്പാടുകളുടെ ഒരു വിവരണം കേട്ടാൽ മതി. പറക്കുന്ന ബോംബുകൾ 8,000 തോളം ജർമ്മൻകാർ ബ്രിട്ടനിലേക്കു ചുതി 2,000 തോളം ലണ്ടനിൽത്തന്നെയാണ് വീണത്. 1,104,000 വീടുകൾക്കു ഇവ നിമിത്തം കേടുപറ്റി; 23,000 വീടുകൾ

തിനെ നശിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ 450 വിമാനങ്ങളും 2,900 വൈമാനികന്മാരും നഷ്ടം വരികയും ചെയ്തു. ഇത്ര നഷ്ടം പറ്റിട്ടെന്തെ? ലണ്ടനിലുള്ളവരുടെ സഹനശക്തിക്കും ധീരതയ്ക്കും യാതൊരു കുറവും വന്നില്ല. മാത്രമല്ല, ലണ്ടനിലെ ഒരു പ്രധാന ചിത്രകാരൻ പറക്കുന്ന ബോംബുകളെ പറ്റി എഴുതിയത് നോക്കിയാൽ ലണ്ടൻ ജനതയ്ക്കു ഹിറ്റ്ലറെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം മനസ്സിലാക്കും. ഈ പറക്കുന്ന ബോംബുകളുടെ ഗതി അവയെ പറപ്പിക്കുക ഭരണശക്തിയുടെ ഗതിക്കനുസരിച്ചു തന്നെയാണ്. നാസികളെപ്പോലെത്തന്നെ ഈ ബോംബുകൾക്കും ഒരു കാലം ഉണ്ടായി. എന്നും മുരുങ്ങുമ്പോൾ അവയുടെ ഗതിയും ക്രൂരമാകുന്നു. ക്രൂരഗതിയേക്കാൾ ഭയങ്കരമാണ് അവയുടെ ഭയങ്കര ശബ്ദം. ടുവിൽ, അകത്തുള്ളത് മുഴുവൻ കഴിഞ്ഞാൽ അവ പൊളിഞ്ഞു താഴത്തു വീഴുന്നു!

മൈജർ ബോറൻ പ്രഭു

യുദ്ധസഞ്ചിക

പ്രതിവാരപത്രം

മുദ്രണം: 1944 സപ്തമം 22-ാം, വെള്ളിയാഴ്ച

നിഷ്പ്രയോജനമായ

ഒരു കാര്യപരിപാടി

പോം ഹാർബറിൽനിന്നും ക്ലബ്ബെസ് സമേതനത്തിലേക്കെത്തുവാൻ ലോകം വളരെ വഴി നടക്കേണ്ടിവന്നു. ഈ മൂന്നു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ രണ്ടു തരം കേന്ദ്രങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശങ്ങളും ആപൽക്കരമായ സിദ്ധികളും തുലച്ചുകൂട്ടി. ഇതിന്നുവേണ്ടിയെല്ലാ ചെലവും ചിലപ്പറയല്ല. സൂര്യചന്ദ്രന്മാരുള്ള കാലത്തോളമെന്നുതന്നെ പറയാം, ഐക്യക്ഷി സൈന്യങ്ങളുടെ എത്ര രക്തമാണ് ജർമ്മനിയുടെയും ജാപ്പാന്റെയും പരാജയത്തിനായി ചൊരിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഈ സൈന്യങ്ങൾ എത്ര എത്രയാണ് അദ്ധ്വാനിച്ചു വിയപ്പി ക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്, എത്ര കണ്ണീരാണ് ഈ സൈന്യങ്ങളുടെ കുട്ടികളുംബങ്ങൾ കുടിച്ചിരിക്കുന്നത്, എന്നുള്ള ഏറ്റവും പരിതാപകരമായ കഥകൾ പാടിയും വായിച്ചും ലോകം അതിശയിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഇററലിയെപ്പറ്റി ആരും ഒന്നും അത്ര കേട്ടുവെന്നു വരികയില്ല; അത്ര കണ്ടു പ്രാധാന്യമെ ഇററലിക്ക് അന്നും ഇന്നും ഉള്ളു.

ലോകത്തെ കീഴടക്കി ഭരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നുള്ള പ്ലാൻ ഒന്നാന്തരം നിഷ്പ്രയോജനമായ പ്ലാൻ ആയിരുന്നു. അധികം താമസിയാതെ ജാപ്പാനുമായുള്ള ഇടവാട്ടുകൾ തീർക്കാൻ ഐക്യക്ഷികളുടെ സർവ്വശക്തിയും ഉപയോഗിച്ച് ജാപ്പാൻപോകുന്നതിനാൽ ഇതെവരെ ജാപ്പാൻ പറ്റിയ പരാജയത്തിന്റെയും, ജാപ്പാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഇപ്പോഴും പ്രകടിപ്പിച്ചുവരുന്ന ഭയത്തിന്റെയും പരിഭ്രമത്തിന്റെയും കാരണങ്ങളെന്തെന്ന് ആരായുന്നത് അത്യാവശ്യമാണ്.

അത്യാഗ്രഹിയായ ഒരുവനെ സംബന്ധിച്ചു നാം പറയാറുണ്ടല്ലോ, ഈയാൾക്കു നായിന്റെ കണ്ണാണു

ന്നു. ജാപ്പാന്റെ നായിന്റെ കണ്ണാണു. ജാപ്പാൻ നെപ്പോലുള്ള ദുരാഗ്രഹികൾ തങ്ങൾക്കു ഭവിക്കാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളതിൽ അധികമായി വിഴിഞ്ഞു. ഇതിനാൽ ഭവനശക്തികുറഞ്ഞു താന്നാങ്ങളുടെ ആത്മാഗ്രഹം കുറഞ്ഞുപോകുന്നു.

ജാപ്പാന്റെ വിജയങ്ങളെല്ലാം ജാപ്പാൻ ചരക്കുകൾ പോലെത്തന്നെയാണ്; ആളുകളെ മൊട്ടുവാൻമാത്രമെ ഈ ചരക്കുകൾ കൊള്ളുകയുള്ളൂ; കാശുകൊടുത്തുവാങ്ങാൻ കൊള്ളുകയില്ല. ജാപ്പാൻ യുദ്ധത്തിൽചേർന്നു ആദ്യമായി കൈവരുത്തിയ വിജയങ്ങളെല്ലാം കാണികൾക്കു ആശ്വസ്തിയും ജനിപ്പിക്കുമൊട്ടുവയായിരുന്നെങ്കിലും പ്രായേണ അവയെ സ്ഥിരമായി കൈവശം വെക്കുവാൻ കൊള്ളരുതാത്തവയായിത്തീർന്നു. മാത്രമല്ല, ഐക്യക്ഷികളുടെ ശക്തിവർദ്ധനയെക്കുറിച്ചാവട്ടെ വിപത്തിൽ നില്പനിർത്തിപ്പോരുവാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള യെർബുഡിയെക്കുറിച്ചാകട്ടെ ജാപ്പാൻകാർ തീരെ ഗണ്യമാക്കിയില്ല. ജാപ്പാൻകാർക്കു കറെ ചിട്ടയും ചടങ്ങുമില്ലാതെ ഒന്നെ ഉള്ളു. പുറമെ, നേതാക്കന്മാരിൽ വലുതായ അന്ധവിശ്വാസവും ഉണ്ടു്. എന്നാൽ നമ്മുടെ സൈന്യങ്ങൾക്കുള്ള മനക്കരുത്തു അവർക്കു തീരെയില്ല.

കാട്ടിയതു കാട്ടുവാൻ

മിടുക്കന്മാരാണ്

അവരുടെ നേതാക്കന്മാർ അയ്യെപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ ജാപ്പാൻ സൈന്യത്തിന്റെ കഥ വളരെ മോശമായി. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഘട്ടങ്ങളിലാണ് ജാപ്പാൻ ഭടന്മാർ ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നത്. ശാന്തസമുദ്രത്തിൽ ഐക്യക്ഷികൾ ഓരോ ഭാഗികളായി പിടിച്ചുപോന്ന സമയം അതാതു ഭാഗികളിലുള്ള ജാപ്പാൻകാർ അനവധി ആത്മഹത്യ ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഉൾത്തടം, മൂലയും, മാനവും, മയ്യോളയുമുള്ള സൈന്യങ്ങളെ നേരിടാൻ ജാപ്പാൻസൈന്യത്തിന്നു സാധ്യമല്ല. ആണങ്ങളോടു നേരിട്ടുവാൻ എങ്ങിനെയാണ് ജാപ്പാൻകാർക്കു യെർബുണ്ടാവുക? അവരുടെ രാജ്യത്തുള്ള പ്രവാസയാദിപ്രഭുവും മറ്റും അടിമകളെപ്പോലുള്ള മനുഷ്യസമുദായത്തെക്കൊണ്ടാണ് ഉണ്ടായിത്തീരുന്നത്; അതുപോലെത്തന്നെ ജാപ്പാൻകാർ മറ്റുള്ളവരുടെ ആശയങ്ങളെ കട്ടെത്തു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതല്ലാതെ സ്വന്തമായിട്ടുള്ള ബുദ്ധിപ്രഭാവം അവർക്കില്ല. കെല്പും, ഉൾത്തടം മറ്റും വാങ്ങാൻ സാധിക്കുന്ന വസ്തുക്കളല്ല. ജാപ്പാൻകാർ മറ്റുള്ളവർക്കാട്ടി

യതു കാട്ടുവാൻ മിടുക്കുമാരാണെന്നുമാത്രമെയുള്ളത്. ഇത് പണ്ടുപണ്ടെ അവർക്കുള്ള സ്വഭാവമാണ്. ജാപ്പാൻകാരുടെ ചിത്രമെഴുതത്, ചായപ്പണി, ലിപികൾ, സംസ്കാരം ഇതെല്ലാം ചൈനയിൽനിന്നാണ് കടം വാങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. അതുപോലെത്തന്നെ അവരുടെ ശാസ്ത്രങ്ങളും കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളും യൂറോപ്പിൽനിന്നും അമേരിക്കയിൽനിന്നും പടർത്തി. യുദ്ധതന്ത്രവും യുദ്ധനായങ്ങളും ഇറ്റാലിയിൽനിന്നാണ് പകർത്തിയത്. ഇതെല്ലാം കൂടി പടർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നത് അവരുടെ അപരിഷ്കൃത സമുദായസംഘടനാസമ്പ്രദായത്തിനുമുഖമാണ്. അവരെ എത്രക്കാനാരുമില്ലെന്നുള്ള കാലത്തോളം ഈ വിധം നടന്നുപോന്നു; അതിനെന്നാണ് പ്രയാസം? സ്വതസിദ്ധമായ ബുദ്ധിചാതുര്യങ്ങളൊന്നും കാട്ടേണ്ടാവശ്യമില്ലെല്ലോ.

ഈ വിധം കടം വാങ്ങിയ സാധനങ്ങളെക്കൊണ്ടു, അന്ത്യന്റെ എത്രപ്പിറ്റാത്ത കാലത്തോളം, ചതിമാറ്റമായും, വഞ്ചിച്ചും ജാപ്പാൻ കെട്ടിവെത്തി ഒരു സാമ്രാജ്യം ഉണ്ടാക്കി. ജാപ്പാന്റെ സ്വന്തം തറവാട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട് ശാന്തസമുദ്രത്തിൽകൂടെ സ്വന്തം കപ്പലുകൾ നടത്തി, അനേകായിരം നാഴിക ദൂരങ്ങളിൽ കിടക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളെ സ്വാർത്ഥസമ്പാദനത്തിനായി ഉപയോഗിക്കാമെന്നു ജാപ്പാൻ പ്രാമോഹിച്ചു. രണ്ടു വകുപ്പായി കൊണ്ടാണൊല്ലോ ജാപ്പാന്റെ രാജ്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ജാപ്പാൻ, ഫോർമോസാ, മന്ചൂറിയ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളടക്കം ഒരു ഉപക്കേട്; ജാപ്പാന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിൽപെട്ട മറ്റു രാജ്യങ്ങളടക്കം ഒരു പുറംകെട്ട്; ഇങ്ങിനെയാണ് ഏർപ്പാട്.

ദുർഭാഗങ്ങളെ ഓരോന്നായി

ശാന്തസമുദ്രത്തിൽ ജാപ്പാന്റെ കൈവശം വന്നിട്ടുള്ള ദുർഭാഗങ്ങളെ ഓരോന്നായി പിടിച്ച് ഐക്യകക്ഷികൾ കൈവശപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നത് കാണുമ്പോൾ ജാപ്പാൻ പട്ടികുത്തുന്നുണ്ട്. ദുർഭാഗങ്ങൾ ഓരോന്നോരോന്നായി ഐക്യകക്ഷികൾ കൈവശപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നുമാത്രമല്ല, അവരുടെ ശക്തി നാനുഭാഗത്തു കൂടിയാണ് പ്രയോഗിച്ചുവരുന്നത്. ശാന്തസമുദ്രത്തിന്റെ വടക്കൻ ഖണ്ഡത്തിൽ ക്വൈറ്റ് ദുർഭാഗത്തിൽനിന്നും, ഭയങ്കര ബോംബുകളിൽ കൂടി ചൈനയിൽനിന്നും, ബർമ്മയിൽനിന്നും, തെക്കു സൈപ്പാൻ സമുദ്രത്തിൽനിന്നും ഐക്യകക്ഷികൾ ജാപ്പാനെ ആക്രമിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നു. പട്ടിണി കിടന്ന് കഷ്ടപ്പെടുന്ന ജാപ്പാൻ സൈന്യ മല്ലാതെ ലോകധൂംസത്തിനാരംഭിച്ച ഒരുക്കങ്ങളൊന്നും ഇപ്പോൾ കാണുന്നില്ല.

ജർമ്മനിയിൽ നടത്തിവരുന്ന നാടകം ജാപ്പാനിൽ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ നടത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നുമല്ലോ എന്നുള്ള വിചാരവും ജാപ്പാൻകാരെ വല്ലാതെ വികുലിപ്പിക്കുന്നു. ഹാൻസിലും റഷ്യയിലും ജർമ്മൻ സൈന്യത്തെ മിക്കവാറും ഐക്യകക്ഷികൾ വെട്ടുന്നത് പിടിച്ച് സൈന്യനേതൃത്വത്തിൽനിന്നു വേർപെടുത്തി നശിപ്പിച്ചുകുലയാണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അവരുടെയിൽ ഭൂമിയിൽ വെച്ചാണ് ഈ നാശം വരുത്തിയതെന്നു ഉള്ളൂ. ജാപ്പാൻ സൈന്യത്തെ ഈ വിധം ഐക്യകക്ഷികൾ നശിപ്പിക്കുന്നത് സമുദ്രത്തിൽ വെച്ചായിരിക്കും. ജാപ്പാന്റെ സാധനത്തിലുള്ള ദുർഭാഗങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നതിനു പുറമെ അവയിലുള്ള ജാപ്പ സൈന്യങ്ങളും ഒട്ടാകെ നഷ്ടപ്പെടുവാനാണ് പോകുന്നത്.

പരിഭ്രമിക്കാൻ ഇത്ര എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുന്നത് ജാപ്പാൻകാരനെ പോലെ മറ്റാർക്കും വയ്യ. ഐക്യകക്ഷികളുടെ ധീര സൈന്യങ്ങളുടെ ഏറ്റവും വിപരീത സ്വഭാവമാണ് ഇത്. ഐക്യകക്ഷികൾക്കു പൂർവ്വഭാഗങ്ങളിലേക്കു തിരിഞ്ഞു നോക്കാൻ സാധ്യമാവാതെ അത്രത്തോളം പടിഞ്ഞാറൻ രംഗത്തിൽ അവർക്കു ജോലിയുണ്ടാകുമെന്നാണ് ജാപ്പാൻ കരുതിയത്. പോരെങ്കിൽ ജർമ്മനി ജയിക്കാതിരിക്കുമായില്ലെന്നുമായിരുന്നു അവരുടെ വിചാരം. വിചാരിച്ചതിനേക്കാൾ വിപരീതമായി വന്നപ്പോൾ അവർക്കു പരിഭ്രമമായി. ഈ പരിഭ്രമത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന ലക്ഷണമാണ് ജാപ്പാൻ കടൽ സൈന്യം പുറത്തുവന്ന് ഐക്യകക്ഷികൾക്കു സൈന്യത്തിനോടടുത്തുവന്നത്.

ഇങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ജാപ്പാൻ എല്ലാ ഇടങ്ങളിൽനിന്നും പിൻമാറിക്കൊണ്ടുവരികയാണ്. എവിടേയും അവർ യുദ്ധം ചെയ്യാനുദ്ദേശിക്കുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങളില്ല. ബർമ്മയിലും അങ്ങിനെത്തന്നെ, നമ്മുടെ വിമാന സൈന്യശക്തി അത്യധികം വർദ്ധിച്ചു വന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇന്ത്യക്കും ആഫ്രോഘാട്ടിക്കും ജാപ്പാന്റെ വക്കൽ നിന്ന് ഇനി യാതൊന്നും പേടിക്കാനില്ല. ഇപ്പോൾത്തന്നെ ഐക്യകക്ഷി സൈന്യ ശക്തിയെ ജാപ്പാൻ ഈ വിധം പേടിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ ക്വൈറ്റ് കോൺഫറൻസിൽ വെച്ചു നടന്ന സമ്മേളനത്തിലെ തീർപ്പുകൾ നടപ്പിൽ വരുവാൻ തുടങ്ങിയെങ്കിൽ ജാപ്പാൻ പേടിച്ചിരിക്കുമല്ലോതെ മറ്റൊന്നാണ് ഗതി!

ഐക്യതയുടെ ഒരു നാളം

ക്വൈറ്റ്കിൽ വെച്ചുള്ള സമ്മേളനങ്ങളുടെ അനുഭവം "ഐക്യതയുടെ ഒരു നാളം" ആണെന്നാണ് മി. ചർച്ചിലിന്റെ പ്രസ്താവന. ഈ നാളം ജാപ്പാന്റെ തറവാട്ടിന്റെ മോന്തായത്തിൽ വേഗം എത്തിച്ചേരട്ടെ!

ചെറുകഥ

പിതൃവാത്സല്യം

ഇന്നത്തെ മഹായുദ്ധത്തിൽ അനവധി ധീര യോദ്ധാക്കൾ ചെന്താനാഗ്രഹിയ്ക്കുന്നതും, എത്രയൊ ആയിരം ടൺ വെടിമരുന്നു കൊണ്ടും ചെന്താൻ സാധിക്കാത്തതുമായ ധീര കൃത്രിമകേവലം അപരിഷ്കൃതയും, അബലയുമായ ഒരു യുവതിയും, അരക്കാഴ്ച വിലപിടിയാത്ത ഒരു തീപ്പട്ടിക്കോലും കൂടിച്ചെയ്ത എന്തെ പറയുന്നതായാൽ ആരെങ്കിലും വിശ്വസിക്കുന്നതാണോ? അഥവാ വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ടെങ്കിൽ അവർക്കു ഈ സംഭവമെന്താണെന്നറിയാനാഗ്രഹമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നതിനാൽ, വിസ്മയത്തോടെ ചുരുക്കം ഇവിടെ ചേർക്കാം. മുതൽ ഒരു മണ്ണാസിയായാണെങ്കിലും, അനേക വർഷമായി സിങ്കപ്പൂരിൽ താമസിച്ചുവന്നതിനാൽ, അവൻ ഒരു തനി സിങ്കപ്പൂരിയാണെന്നേ ആരും വിശ്വസിക്കുകയുള്ളൂ. സിങ്കപ്പൂരിൽ തന്നെ അവന്റെ ധൈര്യനകാലം ആരംഭിക്കുകയും അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു സിങ്കപ്പൂരി സ്ത്രീയെ കല്യാണം കഴിച്ചു. അതിൽ ഒരു പുത്രിയും ജനിച്ചു. മുതൽക്കും, ഭാര്യയും കാമനപ്പുത്രിയും കൂടി സുഖിച്ചു വന്നു. കാലക്രമത്താൽ മുതൽക്കും സന്താനങ്ങൾ വേറെയും പലരുമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, ഈ കഥ നടന്നകാലത്തു, മുതൽക്കും മൂത്തമകളായ മിനിയെ മല്ലാതെ വേറെ ആരും അവന്റെ കൊച്ചു കിടപ്പിനെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നില്ല. മിനിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം കൊണ്ട് ആ ചെറുകിടൽ, കൊട്ടാരം പോലെ സജീവമായും ആനന്ദപ്രദമായും മുതൽക്കും തോന്നി. മുതൽക്കും പ്രായാധിക്യമായി. അവന്റെ ധൈര്യനകാലം ഭാര്യയോടും സന്താനങ്ങളോടുംമൊത്തു ആ ചെറുകിടലിൽ തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഈ പ്രായാധിക്യകാലത്തു മുതൽക്കും സന്തോഷത്തിനായും, സഹായത്തിനായും, മിനിയോടും ശേഷിച്ചും, മിനിയെ വയസ്സു പത്തിരപത്തിയെട്ടാണെന്നുവെങ്കിലും കല്യാണം കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അപ്പോൾ പണമില്ലാത്തതോ, മിനിയെ സൗന്ദര്യവും ധൈര്യവുമില്ലാത്തതോ അല്ലാ മിനിക്കൊരു വരൻ വന്നുചേരുന്നതിനാൽ, സമസ്തത്തെയും അനേകം യുവാക്കൾ മിനിയുടെ പാണിഗ്രഹണകാംക്ഷികളായ്, മിനിയെ തങ്ങൾക്കു തരണമെന്നു മുതൽക്കും ടർത്തിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ തന്റെ ഏകപുത്രിയെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനല്ലാതെ കൂലിക്കാരനാ കൊടുക്കുന്നതല്ലെന്നു മുതൽക്കും അവരോടു ശഠിച്ചു വന്നിരുന്നു. അതു കാരണം അവർക്കും മുതൽക്കും ഈ കഥയോ കോപമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല അവർ സാധാരണയായി മുതൽക്കും കിടപ്പിൽവന്നു പിതൃവാത്സല്യത്തിൽ, ആ വൃദ്ധന്റെ പശ്ചാത്താപകരമായ കേട്ടും മനോഹരമായ മിനിയുടെ നിഷ്കളങ്കമായ സാഹചര്യം അനുഭവിച്ചും വിനോദിക്കുക പതിവായിരുന്നു. മിനിയും കാമമേവനും അപരിചിതന്മാരായിരുന്നതിനാൽ മിനിയെ അക്കാഴ്ചയിൽ സ്വല്പ ധൈര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ എല്ലാവരോടും സോല്ലാസം സംസാരിക്കുകയും നിഷ്കപടതയോടെ വളരെ സ്നേഹപൂർവ്വം പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്നിരുന്നു. തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം സാധി

ക്കുന്നതല്ലെന്നു പൂർണ്ണവിശ്വാസം വന്നിരുന്ന യുവാക്കൾ അവരുടെ സ്വഭാവമെന്തെന്നും കൊണ്ടു അവരെ സഹോദരിയെപ്പോലെ ഭാവിച്ചുവന്നു.

മുതൽക്കും ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ ഒരു പട്ടാള ബന്ധുവായിരുന്നു. എന്നുവെച്ചാൽ, അവൻ സമയം ലഭിക്കുമ്പോഴൊക്കെ പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സന്തോഷത്തിനായ് അവരെ ചെന്നു കണ്ടും, അവർക്കു തന്നാൽ കഴിയുന്ന ഉപകാരങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ സന്തോഷങ്ങൾക്കു പ്രയത്നിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന കാലത്താണ് സിങ്കപ്പൂരിൽ ജപ്പാനാക്രമണമുണ്ടാവുമെന്നു അറിവിന്മേൽ, ബ്രിട്ടീഷ് പട്ടാളങ്ങൾ വന്നു നിറഞ്ഞത്. മുതൽക്കും വൃദ്ധനായിരുന്നെങ്കിലും, പുതിയ പട്ടാളക്കൂട്ടങ്ങളെ കാണുന്നതും നവജീവിത്വം അവനുവന്നു തുടങ്ങി. അവന്റെ സഹകരണങ്ങൾ അവർക്കു അതിയായ ഗുണമെന്തെ ചെയ്തു. അവന്റെ പ്രയത്നങ്ങളും ഉദ്യമങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ചില സമയങ്ങളിൽ തനിക്കു പോകാൻ സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നതിനാൽ അവൻ മിനിയെ പട്ടാളക്യാമ്പിലേയ്ക്കു കയറ്റി പതിവായിരുന്നു. ശുശ്രൂഷ, ലഭ്യമായ, സ്ത്രീത്വമോ തെല്ലുപോലും തീണ്ടാത്ത അവരുടെ വരവും നടയും സംസാരവും കണ്ടു പലരും അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്ത്രീ തന്നെയോ എന്നു സംശയിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു കാലത്ത് അവരോടു എന്തോ സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോഴും അവർക്കു മറുപടി പറയുന്നതിൽ യാതൊരു സങ്കോചമോ, ഭയമോ ഉണ്ടായില്ല. അവരുടെ ധീരത കണ്ടു കാലിൾ ചിരിച്ചുവത്രെ.

ജപ്പാന്റെ ആക്രമണങ്ങൾ കാരണത്താലോ നായി തുടങ്ങി. ബോമ്പുകൾക്കും ബോമ്പുകളും ഇടിവിടാതെ ശബ്ദിച്ചു തുടങ്ങി. മിമിട്ടറി

ക്യാമ്പിൽനിന്നു വലിയ തോക്കുകളുടെ ഗർജനം സദാ മുഴക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഏതു സമയത്തും ബോമ്പിന്റെ ശബ്ദവും തോക്കിന്റെ അലച്ചലും കൂടി കണ്ണുപുടങ്ങളെ പൊട്ടിച്ചു തുടങ്ങി. തുടരെത്തുടരെ ഉതിർന്ന ബോമ്പുകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന അഗ്നിജ്വാലയോടും ധൂമ്രവർഷങ്ങളോടും വളരെ നേരത്തേക്കു തുടർച്ചയായ് കണ്ണുകൾ മൂർന്നു സാധിച്ചിരുന്നില്ല. എവിടെ നോക്കിയാലും ആപ്പും, വിളിയും തന്നെ. ഇങ്ങിനെ നടക്കുന്ന ഒരു രംഗത്തിന്റെ സമീപ വാസിയായ മുതൽക്കും മകളെ തനിയെ വിട്ട് പുറമെ പോകാൻ ഭയപ്പെട്ടു, രണ്ടു മൂന്നു ദിവസം വീട്ടിൽ തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. സദാ സമയവും സ്വതന്ത്രനായി അലഞ്ഞുനടക്കുന്നവരോടേ അകത്തു കയ്യിൽ ഏൽക്കുന്ന പൊറുക്കുന്നു. നാലാം ദിവസം അവൻ പുറത്തുവെക്കി നേരെ പട്ടാളപ്പാളയത്തിലേക്കു നടന്നു. എന്നാൽ ഭയപ്പെട്ടതിനാലായിരിക്കാം അവർക്കും പറ്റാതെ അവൻ അകത്തു കടന്നെത്തി. കുറച്ചുനേരം കഴിഞ്ഞു മടങ്ങി വരുന്നസമയം, രണ്ടു ജപ്പാൻകാർ അവനെ തടത്തു വെച്ചു. പട്ടാളക്യാമ്പിലെ വർത്തമാനങ്ങൾ ചോദിക്കാൻ തുടങ്ങി. ആദ്യമായും മുതൽക്കും ഭാക മനസ്സിലാവുന്നില്ലെന്നു നടിച്ച്. അപ്പോൾ അതിൽ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തന്റെ തൊപ്പിയെടുത്തു കയ്യിൽ പിടിച്ചും കൊണ്ടു, “എടാ ഇപ്പോൾ നോക്കൂ. നിനക്കെന്നെ അറിയുമോ” എന്നു ചോദിച്ചു. മുതൽക്കും കുറച്ചു നേരം അന്വേഷിച്ചുനിന്നതിനുശേഷം കണ്ണുനന്നു നല്ലവണ്ണം തുടച്ചു നോക്കിട്ട് “എങ്ങനെയെ എവിടെയൊ കണ്ടു കാണുകയുണ്ടോ” എന്നു പറഞ്ഞു.

ഉദ്യോഗസ്ഥൻ: (സിങ്കപ്പൂരിയിൽ) എവിടെയൊ കണ്ടു അറിവെ നിനക്കുള്ള അല്ലെ. നീ ആ പട്ടാളക്കാരുടെ സേവനമല്ല. അവരെ പററിയ ചില വിവരങ്ങൾ അറിയേണ്ടതല്ല. അതെല്ലാം സത്യമായ് ഞങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞു തരണം. മുതൽക്കും എങ്ങനെയൊ, പട്ടാളക്കാരെപ്പറ്റി എന്തിനൊന്നും അറിയില്ല, അറിയില്ല. അറിഞ്ഞാലും പറയുവാൻ പാടില്ലല്ലോ.

ഉദ്യോഗസ്ഥൻ: നിനക്കറിവുള്ളതിനെ നീ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ നിന്നെക്കൊണ്ടു പറയിക്കാം.

(ശേഷം 10-ാം പേജിൽ)

ക്രിസ്റ്റീന്റെ നന്ദി

സർ സ്റ്റാഫോർഡ് ക്രിസ്റ്റീ 1944 സെപ്റ്റംബർ 10-ാം തിയ്യതിലണ്ടനിൽനിന്നയച്ച ഒരു കവി ബഹുമാനപ്പെട്ട മദ്രാസ് ഗവൺമെന്റിനു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. കവി ഇതാണ്:

“പിന്നീടും മലിരാശിക്കാർ 18,750 പവൻ അയച്ചുതന്നതിന്നു എനിക്കു അവരോടുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ നന്ദി അങ്ങു അവരെ അറിയിക്കുമല്ലോ. അവരുടെ ആഭവന ഔദാര്യം ബ്രിട്ടീഷ് വിമാന സൈന്യത്തിന്നു ഇന്നെത്തേ ഭയങ്കര യുദ്ധകാലങ്ങളിൽ വലുതായ ഒരു ധൈര്യപ്രദാനുഭൂതിയാകുന്നുണ്ടു്.”

ബർമറംഗത്തിലുള്ള തെന്നിന്ത്യക്കാർ

സങ്കേതസ്ഥാനത്തു കേടുപറ്റാതെ തിരിച്ചെത്തി. (ഫീൽഡ് കാമ്പറേറർ യു.യം. രാധാകൃഷ്ണ, റിച്ചർ ഗണ്ണർ സാർജൻ എം. ജി. വിജയേന്ദ്ര)

മദിരാശിക്കാരൻ കണ്ണനും ബങ്കളർക്കാരൻ കുരോളും ഇഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്

ഐക്യക്ഷിപ്തം ബർമയിൽ നേടിയ വിജയങ്ങളിൽ ഇന്ത്യൻ വിമാനസൈന്യത്തിനുള്ള പങ്ക് ചില്ലറയല്ല. കഴിഞ്ഞ മാസം ഓരോ ദിവസവും ഉണ്ടായ അറിയിപ്പുകളിൽ ജാപ്പാൻ സൈന്യലക്ഷ്യങ്ങളടനേറെ നടത്തിയ ആക്രമണങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള വർത്തമാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആക്രമണങ്ങൾ നടത്തുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ ഈ സൈന്യം മഴയിൽനിന്നും ചളിയിൽനിന്നും, കായക്രോംകൊണ്ടും അനഭവിച്ച കഷ്ടപ്പാടുകളെപ്പറ്റി യാതൊന്നും ഈ ചിത്രങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധ്യമല്ല.

വിമാനങ്ങളിൽ കയറി അങ്ങോട്ടു പറന്നുകഴിഞ്ഞാൽ അത്ര എളുപ്പത്തിൽ ഭൂമിയിലോട്ടു വരുവാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നതന്നെ വന്നേക്കാം; കാരണം വന്നിറങ്ങുവാനുള്ള വിമാനത്താവളം മഴകൊണ്ടു തീരെ നശിച്ചുപോയിരിക്കാം. ഈ സന്ദർഭങ്ങളിൽ

ഇവർ ശത്രുവിമാനങ്ങൾ വരുന്നതോ എന്ന് നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്—ലാലും സാമുവേയും

ഭൂമിയിൽനിന്നു പണിയെടുക്കുന്ന വൈമാനിക സംഘക്കാരെയാണ് ബഹുമാനിക്കേണ്ടതു്. വെള്ളം കെട്ടി നില്ക്കുന്ന വിമാനത്താവളങ്ങളിൽനിന്നു വെള്ളം വെട്ടിയൊഴിച്ചു, ഹുറൻനിലം ഉണക്കി, വിമാനങ്ങൾക്കു

തടസ്ഥമില്ലാതെ വന്നിറങ്ങുവാൻ നിവൃത്തിചെയ്യേണ്ടവരാണ് വൈമാനികരിൽ ഭൂമിയിൽനിന്നു ജോലി ചെയ്യുന്നവർ. കാട്ടിൽനിന്നു മുള വെട്ടിപൊളിച്ചു നിലത്തു പാവിട്ടാണ് വിമാനങ്ങൾക്കു താവളങ്ങൾ ഉപയോഗപ്രദമാക്കുന്നതു്.

ഈ വൈമാനിക സംഘങ്ങളിൽ അനവധി ആളുകൾ തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽനിന്നുള്ളവരാണ്. ഇവരിൽ ചിലർ അവരുടെ ജോലികൾ ചെയ്യുന്നതാണ് ഈ ചിത്രത്തിൽ കാണുന്നതു്. ഇന്ത്യയിൽ ഒരു വൈമാനികബുദ്ധിയുളവാക്കാൻ സഹായിച്ചതിനുപുറമെ ഇവർ ജാപ്പാൻകാരിൽനിന്നു ഇന്ത്യക്കുള്ള ആപത്തും ഇല്ലാതാക്കിയ്ക്കിരിക്കുന്നു.

മഴ വേഗം കഴിഞ്ഞു കാലതെളിഞ്ഞാൽ ഇവർ ശത്രുവിന്റെ നേരെ യുള്ള ആക്രമണങ്ങൾ പൂർവ്വാധികം ശക്തികൂട്ടുന്നതായിരിക്കും.

(8-ാം പേജിൽനിന്ന് തുടർച്ച)

മുദ്ര : എനിക്കൊന്നും അറിയില്ല.

ഉദ്യോഗ : ശരി. വേണ്ട—എന്നാൽ ഒന്നും പറയേണ്ട.

II

നേരം അർദ്ധരാത്രി. മിനി അവളുടെ കുടിപ്പിൻറെ ഉമ്മറത്തു ഏകയായിരിക്കുന്നു. ഒരു ചെറിയ വിളക്കു അധികം സമീപത്തുവെക്കുമ്പോൾ മിനിയുടെ കൈകൾ കറുത്തു. നല്ല തണുത്ത കാറ്റ് വീശുന്നു. മിനിയുടെ കൈകൾ വിശപ്പാൽ മുട്ടിക്കുറുകെ. അവൾക്കു സന്തോഷമായി മുട്ടിച്ചപ്പോൾ ഇന്നെന്തോ കേൾക്കുന്നില്ല. വെളിച്ചം പക്ഷെത്തിലെ പഞ്ചമിയായിരുന്നതിനാൽ, കുറച്ചുനേരംമുമ്പുവരെയും അവൾക്കു തുണയായി നിന്നിരുന്ന ചന്ദ്രൻ വരാൻപോകുന്ന ക്രൂരകാഴ്ച കാണുവാനുള്ള അസഹ്യത കൊണ്ടോ, എന്തോ, മിനിയെ തനിയെയാക്കി അനുഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തോട്ടത്തിന്റെ ഭാരം മുമ്പിൽനിന്നും എന്തോ വികൃത സ്വരങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതുപോലെ അവൾക്കു തോന്നി. സ്വന്തം വീടുമായി മിനിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ കൂടി ഒരു മിന്നൽവിളർ പാളി. അവൾ തന്നത്തന്നിയാൽ “പിതാവേ!” എന്നു ചിർച്ച നിശ്വാസത്തോടെ വിളിച്ചു. അവളുടെ ആ വിളിയിൽ സ്പെഷ്യൽ, ഭയം, ആശങ്ക, അസ്വസ്ഥത മുതലായ വികാരങ്ങളെല്ലാം മടങ്ങിയിരുന്നു. അതു കേവലമൊരു ഭീനപ്രലാപം പോലെ മററൊരിക്കലും പലവനും സന്ദേശവാഹകനെപ്പോലെ ആ ശബ്ദം പല കണ്ണുങ്ങൾക്കും വിഷയീഭവിച്ചിട്ടു.

“അതെ, പിതാവേ.” നിന്റെ പിതാവെ വിളിക്കുക എന്നൊരു ശബ്ദം കേട്ടു മിനി ഞെട്ടി. യുണർന്ന നാലു പാടും നോക്കിയപ്പോൾ, അവളുടെ മുഖത്ത് മിന്നത്തു തളിർത്തുവരുന്ന ഭാരമറിയാൻ നിശ്ചലമായി, പരിശോധിക്കും ഇടുങ്ങിയ കണ്ണും, ഉത്തർ നെറിയുമായ് ഒരു ഭീമശക്തിയുടെ നിഴലുണ്ടെന്നു കണ്ടു. അവൾ നടുങ്ങി.

“അതെ നിന്റെ പിതാവെവിളിക്കുക” എന്നു അവൻ അവളോടു വിനയത്തോടെ ചോദിച്ചു.

മിനി : പതാവ് കാലത്തു പുറത്തു പോയതാണ്, വന്നിട്ടില്ല.

വന്നാൽ : കുറച്ചു മുമ്പു നിന്റെ പിതാവ് ഇവിടെ വന്നിട്ടുണ്ട്.

മിനി : ഇല്ല.

വന്നാൽ : തീർച്ച തന്നെയോ.

മിനി : അതെ.

ഉടനെ വന്ന ആൾ ഒരു വിസിളെടുത്തു വിളിച്ചു. ഇതുവരെ കീഴ്പോട്ടു നോക്കിയിരുന്ന മിനി വിസിളിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു തല വെക്കുക നോക്കിയപ്പോൾ, മുഖത്ത് നില്ക്കുന്ന ഒരു ജാപ്പ് പട്ടാളക്കാരനാണെന്നു അവൾക്കു മനസ്സിലായി. അവൾ അശേഷം സങ്കോചം കാണിക്കാതെ ഡ്രൈയറിലേക്കു ചെന്നു.

വിസിളിനാലും മുഴങ്ങിയതും എവിടെ നിന്നെന്നറിയാതെ പത്തിരപത്ത് ജാപ്പ് പട്ടാളക്കാർ നാലു പുറത്തുനിന്നും കൂടി വന്നു പൊടിയുന്നതുപോലെ വരുന്നതിൽ. മിനി ഡ്രൈയറിലേക്കു ചെന്നു. മിനിയുടെ കൈകൾ കറുത്തു. അവൾക്കു ആ ഭാരം അറിയാത്തതായിരുന്നു. അവൾക്ക് ഒരുവൻ കഴിയെ മററൊരാളെയും ആ കുടിയിരുത്തിലേക്കു കടന്നു.

അവിടെയും ഇവിടെയും മുക്കിലും മൂലയിലുമായി തിരയുവാൻ തുടങ്ങി. മിനി അവിടെ നില്ക്കുന്നതു ആവശ്യമാണെന്നു വിചാരിച്ചു മിന്നത്തു കിറങ്ങാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ ജപ്പാൻകാരൻ തട്ടത്തു നിൽക്കി : “എങ്ങനെയോ പോകുന്നതു്. അനങ്ങാൻപാടില്ല,” എന്ന് സിങ്കാളിയിൽ പറഞ്ഞു. അവർ അനങ്ങാതെ അവിടെത്തന്നെ നിന്നു. അകത്തുപോയ് പരിശോധന നടത്തിയിരുന്നവർ മടങ്ങിവന്നു. ഇമ്മോർഗൽ അവരുടെ മുഖത്തു നിശ്ചലിച്ചിരുന്നു.

“ആ കഴുത എത്ര എളുപ്പത്തിൽ നമുക്കു മുഖത്ത് നിന്നു മറഞ്ഞു കളഞ്ഞു. ആ നായ ഇനി എന്റെ കയ്യിൽ വെട്ടുന്നതായാൽ നല്ലൊരു പാഠം ഞാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്” എന്നു ആദ്യം പറഞ്ഞ മനുഷ്യൻ ഗർജ്ജിച്ചു. അതിനശേഷം പ്രഭാതംവരെ അവർ അവിടെ കാത്തിരുന്നതിനാലും കരാളെ കാവൽനിൽക്കി ബാക്കിയുള്ളവരെല്ലാം പോയ്ക്കളഞ്ഞു. നേരം വൈകുന്നേരം മിനിയുടെ വിശപ്പും ദാഹവും വർദ്ധിച്ചുവന്നു. അവർ പുറത്തു പോയി കുറച്ചു വെള്ളം കൊണ്ടു വരുവാൻ തന്നെ അനുവദിക്കണമെന്നു പട്ടാളക്കാരനോടു പറഞ്ഞു. മാർക്കിന്റെ ഉത്തരവില്ലെന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. അവർ തന്റെ പിതാവിനെയാണു തിരയുന്നതെന്നും, ഒരു സമയം അപായം അറിയാതെ അച്ഛൻ വീട്ടിലേക്കു വരുമോ, എത്ര വിധത്തിലാണു അച്ഛനെ മുന്നറിവു കൊടുക്കേണ്ടതു്, ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ചും ഉപവിധം അവർ ഉച്ചവരെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ആ സമയം നാലഞ്ചു പട്ടാളക്കാർ അങ്ങോട്ടുവരുന്നതായി കണ്ടു. അവർ വന്നു അവിടെയുണ്ടായിരുന്നവനോടു എന്തൊക്കെയോ പറയുന്നതു്, അവളുടെ സമ്മതം കൂടി ചോദിക്കാതെ അകത്തു കടക്കുന്നതും ഭാരമുള്ള വലിക്കുന്നതും പിടിക്കുന്നതുമെല്ലാം അവർ അറിഞ്ഞു. അവൾക്കു എഴുന്നേൽക്കുവാനോ അവരോടു വല്ലതും ചോദിക്കുവാനോ നിവൃത്തിയില്ല. ആ വന്ന കൂട്ടത്തിൽ അവിടെ കാവൽ നില്ക്കുന്നവനു മാത്രമേ സിങ്കാളിപ്പാലു അറിവുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എന്നു അവൾക്കു മനസ്സിലായി. ഏതുവിധവും അവരെ കണ്ടു പഠിപ്പിക്കുവാനെന്നാണു പഴിയെന്നു അവർ പലവിധം ആലോചിച്ചു. പലേ യുക്തികളും അവർക്കു തോന്നി. തന്നത്തന്നെ നശിപ്പിച്ചും, അച്ഛനെ രക്ഷിക്കുവാനും, ഈ ക്രൂരന്മാരെ ശിക്ഷിക്കുവാനും അവർ നിശ്ചയിച്ചു.

അങ്ങനെയിരിക്കെ കാവൽക്കാരൻ യോദ്ധാവു് അടുത്തോടു ഒരു സമൂഹത്തെ ഒരുക്കുവാൻ അവരെ സഹായിക്കുവാനായി ആജ്ഞാപിച്ചു. തേടിയ വള്ളി കാലിൽ തടഞ്ഞുതുപോലെ അവർ സന്തോഷിച്ചു. പത്തു മുപ്പതുപേർക്കു മതിയായവന്നു വിധത്തിലുള്ള വിഭവങ്ങൾ അപ്പാർ ഒരു കിരീടത്തിൽ, മിനിയും ഉത്തരവിട്ടിരുന്നതായി കഴിയുന്നതും അവരെ സഹായിച്ചു. ഭക്ഷണ പദാർത്ഥങ്ങൾ വളരെ രുചികരമായ വിധത്തിൽ അവർ പാകം ചെയ്തു. അതിന്റെ ഗുണഭോക്താക്കൾ പരീക്ഷിച്ചു പട്ടാളക്കാരന് മിനിയോടു വളരെ സന്തോഷമായി. അവൾക്കും വന്ദന നിറയെ ഭക്ഷിക്കുവാൻ കൊടുത്തു. കൊലയോടൊന്നു സങ്കല്പിച്ചും കൊണ്ടവർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. മരപ്പലകകൾക്കു പാലായിരുന്ന തറ അടിച്ചു പാലി വൃത്തിയാക്കി, ജീർണ്ണിച്ചു ധാരാളം ചപ്പാരങ്ങളുണ്ടായതെന്നു കാണാതെ ഭംഗിയായിരിക്കുവാനാണെന്നു പട്ടാളക്കാരനെ പറഞ്ഞു ധരിച്ചിട്ടു, ആ കുടിയിൽ തറ മുഴുവൻ വളരെ

മൃന്നത്തിൽ വൈദ്യോൽ കൊണ്ടുവന്നു പാലി മിനിയുടെ ഉത്തരവിട്ടിലും, മാധ്യമനേരം സന്ധ്യ സംസാരങ്ങളും, അവളുടെ നവയെപ്പറ്റിയ പൊതുവീ തുളുമ്പുന്ന ശരീരസുഖമാരെയും പ്രവൃത്തിയെടുക്കുമ്പോൾ അഴിഞ്ഞുപോയ കിടക്കുന്ന വാർകൂന്തലും, ഉദ്യോഗാധികൃത്താൽ വികസിപ്പിച്ചിരുന്ന മുഖകമലവും കണ്ടു നമുക്കു ജാപ്പ് പട്ടാളക്കാരന്റെ നയനങ്ങളാകുന്ന ഭൂഗാർ, മിനിയുടെ വടനസരോജത്തിലെ തേരത്താൽ മോഹിച്ചു. അതിനാൽ ഭൂകർമ്മം പെട്ടെന്നായി അവർ ചെയ്യുന്നതു തന്നെ കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രാപ്തിപ്പെട്ടതായ് സ്ഥിതി ചെയ്തു. മാർക്കും, കാവൽക്കാരനും, മറ്റും വന്നു വിരുന്ന കഴിഞ്ഞു അവരും വിനോദങ്ങളെല്ലാം മതിയാക്കിപ്പോയാൽ ഈ സുകുമാരി ചാവുന്നതു വരെ എനിക്കുള്ളതു തന്നെ എന്നവൻ എടുക്കിക്കൂട്ടി അവളെ നോക്കി വിചാരിച്ചിരുന്നു. അവന്റെ മുഖഭാവം, കണ്ടു കാഴ്ചയെല്ലാം മിനിയും ഏതാണ്ടു ധരിച്ചു. അവർ പെട്ടി തുറന്നു ഒരു കപ്പിയെടുത്തു വസ്തുക്കൾക്കിടയിൽ ഇടുപ്പിൽ തിരുകി വെക്കുന്നതു അസന്ദേഹം ജാപ്പ് പാലി കണ്ടല്ലാ. സന്ധ്യയായതോടുകൂടി ഒരു കൂടെയെല്ലാം പൂർത്തിയാക്കി. ഒരു മേശമേൽ നാലഞ്ചു കപ്പി ബ്രാണ്ടി കൊണ്ടുവന്നുവെച്ചു. അവയൊന്നും തുറന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. “ഈ ശവരം ഇതിൽ ഒന്നുകിലും തുറന്നതായിരുന്നു വെങ്കിൽ ഏന്റെ ഉദ്ദേശം എത്ര എളുപ്പത്തിൽ സാധിച്ചേനെ” എന്നു അവർ നിശ്ചയിച്ചു. അവർ പട്ടാളക്കാരനോടു ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു : “എന്താ. നേർ, നിങ്ങൾക്കൊരു കപ്പി തുറന്നു കുറച്ചു ബ്രാണ്ടി കുടിച്ചുകൂടെ. പച്ചവെള്ളം കുടിക്കുന്നതെന്തിനാണ്. താൻ കുടിച്ചിരുന്ന ഗ്ലാസ് താഴെ വെച്ചു അവൻ പറഞ്ഞു.

ജാപ്പ് : ആ കപ്പികൾ മേലധികാരിയുടെ അനുമതി കൂടാതെ തുറക്കുവാൻ പാടില്ല. എന്താ നിനക്കു കുറച്ചു കുടിക്കുവാനാഗ്രഹമുണ്ടോ.

മിനി : കുറച്ചു കുടിച്ചാൽ വേണ്ടില്ല. ജാപ്പ് : നമുക്കുഗ്രഹമുള്ളതുതന്നെയാണ് ലഭിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നതു്. നിന്റെ അച്ഛനെവിടെ. സത്യം പറഞ്ഞാൽ ആങ്ങൾ ആരെയും ഉപദ്രവിക്കുകയില്ല.

ആങ്ങൾക്കു ചില വിവരങ്ങളറിയാമെന്നു്, അതു നിന്റെ അച്ഛനറിയാതെയും ചെയ്യും. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നതായാൽ നിനക്കും നിന്റെ പിതാവിനും പിന്നെ ഓർക്കേണ്ടിവരുന്നതല്ല. ആങ്ങളുടെ മേലധികാരിയുടെ പ്രീതിയുണ്ടായാൽ നിങ്ങൾക്കു യാതൊരു പക്ഷവും വരുന്നതല്ല.

മിനി : അച്ഛൻ ഇന്നലെ കാലത്തു പോയതിൽ പിന്നെ എനിക്കു യാതൊരു വിവരവും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയില്ല. നിങ്ങൾക്കറിവുണ്ടെങ്കിൽ പറഞ്ഞു തന്നാൽ നന്നായിരുന്നു.

ജാപ്പ് : നി സത്യം പറയുന്നതായിരിക്കും നല്ലതു്. ഞാൻ നിന്നോടു കുറച്ചു മൂലയായി പെരുമാറുന്നതു കണ്ടിട്ടു ബാക്കിയുള്ളവരും എന്നെപ്പോലെയാണെന്നു് വിചാരിക്കേണ്ട. അവർ നിന്നെക്കൊണ്ടു കാഴ്ച പറയിക്കുവാൻവേണ്ടി തുണ്ടു തുണ്ടായി അറിയുവാനും, കണ്ണു കയ്യാൽ ചോർക്കുവാനും, നോക്കുവാനും കൂടി മടിക്കുന്നതല്ല.

അവർ കയ്യുറയ്ക്കുമെന്നു മറ്റേതെങ്കിലും മാത്രമല്ല. ഞാൻ നിന്നോടു ഇത്രയും ദയ കാണിച്ചുതന്നെ അദ്ധ്യക്ഷൻ. സത്യം പറഞ്ഞാൽ.

മിനി: നിങ്ങൾ എന്നെ കഷണം കഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, കണ്ണുകൾക്കു മുകളിലും, നാക്കിന്മേലും, അറിയപ്പെടുന്നതൊന്നും ഇല്ലാത്തതിനെ പറയുന്നതൊന്നും വല്ലതും പറഞ്ഞു കബളിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതായാൽ, അത്ഭുതം അവകാശം. ഞാൻ സത്യമാണ് പറയുന്നത്. എനിക്കുള്ളതെന്തെങ്കിലും വേണ്ടതാണെന്ന് വേണ്ടിയിരിക്കുന്നതൊന്നുമില്ല.

നേരം രാത്രി 10 മണി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിലവിനിയും കെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മുമ്പാകെ രണ്ടാം ചാഞ്ചല്യമെന്നിയെ ചെറുതായൊരു ശബ്ദത്തോടുകൂടി വീശുന്നുണ്ട്. മിനിയുടെ കിടപ്പിൽ അസാധാരണമായ ദീവപ്രകാശം ജ്വലിക്കുന്നു. അവിടെ പത്തു മുപ്പതു ജാപ്പ് യോദ്ധാക്കൾ മദ്യസേവനംഗാത്തിലെ നടനായി നൽകണം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മിനി എത്രയും ധൈര്യമേറിയതായി അവർക്കു വീശുന്നു, വീശിയും പകർന്നു കൊടുക്കുകയും, ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വിതരണമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അവർ വളരെ ചെറുചെറുക്കോടെ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ മുഖം എത്രയെത്രയോ ചുവന്നു വീശിയിരിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ചില ഭടന്മാർ അവരെ നോക്കി എന്തൊക്കെയോ പറയുന്നതിനെ അവർക്കു ആക്ഷേപകരമായ തോന്നിയിരുന്നുവെങ്കിലും അവ, മുഖത്തുകയറുന്ന രക്തമധുരമായ ദുഃഖാത്മകമായതൊന്നും പറഞ്ഞതും, ഭാവിച്ചതുമില്ല. എന്തോ ദൈവമായി താൻ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതിനെ കാലതാമസംകൂടാതെ സഹജമാണെന്നെന്നോളം ഉത്തരം മാത്രമെ അവർക്കു മുന്നോട്ടുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

കൂട്ടം ലഹരിപദാർത്ഥങ്ങളുടെ മറ്റു തലക്കു നല്ലവണ്ണം പിടിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ, മിനി തന്റെ മടിയിൽ നിന്നു എഴുന്നേൽക്കുകയും ശേഷിച്ചുള്ളതൊന്നും ലഹരിപദാർത്ഥത്തിൽ കലക്കി, തന്റെ കൂട്ടം ആരെങ്കിലും കാണുന്നുണ്ടോ എന്നു എല്ലാവരെയും ഓരോരുത്തർ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. ആരും തന്നെ അതിലൊരു കിട്ടിയെടുക്കുന്നില്ലെന്നു അവർക്കു തുറന്നുവെച്ചിരിക്കുകയും, ആ ലഹരിപദാർത്ഥം പൂർണ്ണമായും കൂടാതെയും ആരെയും മറക്കുവാനും എല്ലാവർക്കും കഴിഞ്ഞു. യാതൊരു ശങ്കയും കൂടാതെ അവർ വാങ്ങിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം മിനി ഒരു മുഖയിൽ സന്ധ്യയായി ചെന്നിരുന്നു. അവരുടെ പ്രവൃത്തി മുക്കും കഴിഞ്ഞു. അവരുടെ ജീവിതനാടകത്തിലെ അവസാനംഗം ആ ഘാതകന്മാരായ ജാപ്പ് ഭടന്മാരുടെ കൂടെയുണ്ടായി. അതിന്റെ ഭരതയാക്രമം ചൊല്ലുവാൻ അവർ സന്നദ്ധരായിക്കഴിഞ്ഞു. അല്പന വിചാരിച്ചു രണ്ടുദിവസം കണ്ണിൻ അവരുടെ കവിൾത്തടങ്ങളിൽ കൂടി ഒഴുകി. അവർ നല്ല ഭാഗ്യം നല്ലവണ്ണം നോക്കി. എല്ലാവരും സുഖമായി ലഹരിനിദ്ര ചെയ്യുന്നു. മിനി പത്തുകൊച്ചു മരണമുണ്ടാക്കുന്ന മറി തുറന്നു ഒരു കപ്പിയെടുത്തു. ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്ന ആ കിടപ്പിനുള്ളായിരുന്ന ഏക കവാടം

ബന്ധിച്ചു പുതിയ താക്കോൽ തന്റെ മടിയിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു. കിടപ്പിനുള്ളായിരുന്ന ഒന്നോ, രണ്ടോ, ജീപ്പിന്റെ ജനവാതിലുകൾ വളരെമെല്ലെ അടച്ചു. ഭടന്മാർ കിടക്കുന്നതിന്നു സജീവം ചെയ്തു എല്ലാവരെയും നല്ലവണ്ണമെന്നു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. ഗാലനിയെപ്പോലെയും മറ്റും കിടക്കുന്നതായി നോക്കി വന്നതിന്നു ശേഷം, അലമാറിയിൽനിന്നു എടുത്തു കപ്പിയിൽ നിന്നു സംഭരിച്ചുവെച്ചിരുന്ന മണ്ണെണ്ണ, തറയിൽ ധാരാളമായ് വിരിച്ചിരുന്ന വൈദ്യുതോലിൽ വിറക്കുന്ന കയ്യോടുകൂടി പകർന്നു.

ശ്രീമദ്ഭഗവദ്ഗീതയുടെ ചിത്രമുണ്ടായിരുന്ന തിന്ന മുമ്പിൽ പോയ് നമസ്കരിച്ചു ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു:

“ഭഗവാനേ! ആത്മരക്ഷകാ! എന്റെ പിതാവിനെ ബ്രിട്ടീഷ് പട്ടാള സഹായിയെന്നു കറുത്തിരുത്തുവാൻ കൊന്നിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ എനിക്ക് വന്നിരിക്കുന്ന ആപത്തുകളെ അല്പന മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതല്ല. ഇവർ അല്പന നശിപ്പിച്ചിരിക്കണം. അതിന്നു പകരം ഈ മകൾ വീട്ടുന്നതാണ്. ഭക്തവത്സലാ, ഇവരെ നശിപ്പിക്കുന്നതിൽ എന്നെ സഹായിക്കേണ. ഏതു നിഗ്രഹവും, ശിക്ഷരക്ഷണവുമല്ലെങ്കിൽ, ഭഗവന്റെ ധർമ്മം. ഈ ഏതെങ്കിലും നശിപ്പിക്കേണ! ബ്രിട്ടീഷ് ചക്രവർത്തിയും ബ്രിട്ടീഷ് കോയ്യയും എന്നും നിലനില്ക്കേണ. ബ്രിട്ടൻ ജയിക്കേണ. ബ്രിട്ടൻ ജയിക്കേണ. ബ്രിട്ടീഷ് ചക്രവർത്തി ടീർഗ്ഗ് ഘായുഷ് മനായ് സമൃദ്ധി വിജയിയായ് വർത്തിക്കേണ.”

ഈ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ശേഷം തന്റെ കയ്യോളമെല്ലാം സഹജമായിരുന്ന നാട്ടുത്തിൽ മിനി എഴുന്നീറ്റു. വീണ്ടും ഭടന്മാരെ ഒന്നുനോക്കി. എല്ലാവരും ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു തൃപ്തിപ്പെട്ടു. അവരുടെ മുഖത്തൊരു പുഞ്ചിരി വിളയാടി. ഉടനെ അതു മാറി ഗൗരവമായി. ഒരു എന്നോരു ശബ്ദം കേട്ടു. അതു മിനി തീപ്പെട്ടി ഉരക്കുന്ന ശബ്ദമായിരുന്നു. അവരുടെ ജീപ്പിന്റെ പുറം വാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിൽ രീജാല തട്ടിയാൽ പിന്നെ അവരോടൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നവർക്കു നല്ലവണ്ണമറിയാം. ഉറച്ചു തീപ്പെട്ടിക്കോൽ തറയിലെ വൈദ്യുതോലിൽ ഇട്ടു. തീ നല്ലവണ്ണം പാറുവിട്ടു. മിനി ഭഗവന്റെ ചിത്രത്തിനു മുമ്പിൽ കണ്ണുമടച്ചു സാക്ഷാൽ പ്രണാമമായ് പതിച്ചു. അവരുടെ ഭരതയാക്രമം ചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞു. കപ്പികൾ പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്നതും, അഗ്നിജ്വാലകൾ പടപടാശബ്ദത്തോടെ കത്തിക്കയറുന്നതും അവർ കേട്ടു. അതോടൊപ്പം ആ വീരാംഗനയുടെ ആത്മരക്ഷ ശാന്തിയെ പ്രാപിച്ചു. ആ ഒരു തീപ്പെട്ടിക്കോൽ കാപ്റ്റൻ, മേജർ, മാർക്ക്, കേർനൽ തുടങ്ങി പത്തുനാലു ജാപ്പ് പട്ടാളക്കാരെ നിഷ്പ്രയാസം വെണ്ണീറാക്കി.

എത്ര കണ് വെടിമരുന്നു ചെലവഴിച്ചാലും ഇങ്ങിനെ പൂർത്തിയായി ഒരു കൂട്ടത്തെ നശിപ്പിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കെ, അന്നയാസന ഒരൊറ്റപ്പാളിച്ചയാൽ എല്ലാ പണിയും തീർത്തു തീപ്പെട്ടിക്കോലിന്റെ മഹിമത്തും അന്വേഷം അതുതന്നെ തന്നെ.

ജാപ്പാൻ ഫിലിപ്പൈൻ ദ്വീപുകളെ ഭരിക്കുന്ന “ഭാഷ” യെ ഇരിപ്പിടം ചൂട്ടുപഴുത്തു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

രണാങ്കണത്തിൽ

[ശ്രീ ജി. പി. ശങ്കരമംഗലം]

(അനന്ത)

പ്രഭാത ഭാസ്കര പ്രഭാവവാസ്തിനാൽ-
പ്രകാശമാനമായ് ചമഞ്ഞു പോകും
വിശ്രദ്ധയോധർ തൻ വിചിത്രശക്തിയാൽ-
വിജയലക്ഷിയാൾ ചിരിപ്പതുപോലെ ||

പടഹ കാഹള കട്ടരവങ്ങളും,
ഭടജനങ്ങൾ തന്നടർവിളികളും
വിവിധശബ്ദത്തിൻ സ്പർശിതങ്ങളും
മുഖരിതമായിച്ചമഞ്ഞു മിക്കെങ്ങും ||

അരികൾക്കുത്തടം ഭയചകിതമാ-
യെരിയും മട്ടതി ബലമുടയവർ.

ചതുരയോധന്മാർ—സമരലക്ഷ്മി തൻ-
ഭജനവ്യംഗ്യതർ—മറന്നു മറെറല്ലാം :
സമരഭൂമി തൻ നട്ടുവിലായൊരു-
മരാജനങ്ങളാ തളർന്നുനീക്കുന്നു ;
അപാരവീര്യവാൻ, അതുലശക്തിമാൻ-
വിചാരധാരയിൽ മുഴുകാനെന്തുവാൻ ?
സഖിതപരസനതൻ വിഭാഗമൊന്നിലെ-
സമന്തനായിട്ടു മധിപനാണയാൾ
രക്തിശശരത്രവ പടബലം തന്റെ-
മിട്ടുകെഴും സേനാബലത്തെ കൂഴവെ,
പടക്കളത്തിൽ, തൻരിപുകൾ മധ്യത്തിൽ,
പകച്ചുനിന്നുപോയ് ; അരക്കുണമവൻ ||
അപാരവിക്രമാലംബനീയനായ്,

സ്വഭാവസൈന്യത്താൽ പ്രബുദ്ധവീര്യനായ്,
സ്വരാജ്യസേനാഹത്താൽ പുളകിതാംഗനായ്,

സ്വധർമ്മ നിഷ്ഠയാലുണൻ ചിത്തനായ്-
അരഞ്ഞൊടി കൊണ്ടായുധധീമാൻ മുറു-
മുചിത ബോധനായ് ഭവിച്ചു പിന്നെയും ;
മഹാനഭാവർ തൻ മനസ്സിലെപ്പോഴും
മഹിതചിന്തകളുദിച്ചുപൊങ്ങുന്നു :
അഥവാ, ധർമ്മം പൊരുതുവോക്കുന്നു-
മരുളും സർവ്വജനാചിത കൃത്യങ്ങൾ ||

അലിയാ വീരൻ “ അറിവിൻ തോഴരേ !
അരികൾ തൻ തല, അയ്യതനംപൂമായ്
അണിയണികളായ്” മുറിച്ചിൻ ശാത്രവ-
രുന്നങ്ങൾ ; മാതൃഭൂമിമോചനാർത്ഥമായ്
മരണം—അല്ലെങ്കിൽ ; വിജയലക്ഷ്മിതൻ-
വരണം—ഇല്ലാതെ മടങ്ങുകിട്ടു ഞാൻ
തിളയ്ക്കും രക്തമീയുടലിലോടുമ്പോൾ
കൊതിക്കേണ്ടുന്നെൻ സ്വരാജ്യം തീണ്ടുവാൻ
മടങ്ങിയോടട്ടെ വിരോധികൾ, അല്ലാ-
തടങ്ങുകിട്ടു ഞാനരനിമിഷവും” ||

പ്രബുദ്ധനാഥൻ തൻ പ്രഗത്ഭവാക്യത്താൽ
പ്രഹൃല്ലവീര്യരായ് പൊരുത തൽഭടർ
വിശാലമാകുമപ്പോൾ നിലാമുറു.

വിരോധിരക്തത്താൽക്കഴുകി കോപത്താൽ :
ഉദിച്ചുപൊങ്ങുന്ന ഭിന്നേശനൊപ്പമാ
യുയർന്നു പിറേന്നാൾ വിജയപ്പൊൻധജം.

(ശുഭം.)

സഞ്ചികേ സ്വാഗതം

(ശ്രീ പി. വി. ശിവശങ്കരൻ നായർ, പല്ലാറ്റൂർ)

(മഞ്ജരി)

സഞ്ചികേ ! അഞ്ചാതെ ചാഞ്ചൊടി കൊണ്ടുക
പഞ്ചമരാഗത്തിൽ യുദ്ധവാത്താ.

വഞ്ചകൻ ഹിറ്റ് ലർ ഹാ ! തഞ്ചത്തിൽ രാജ്യങ്ങൾ
കിഞ്ചന നേരത്തിൽ വെന്നിട്ടുവാൻ
മൂലൻ മുസ്സോലിനി യോടൊത്തൊരുവെട്ട-
മൂലമീ യാഹവം ജാതമായി.

ഉണക്കഴിഞ്ഞോരു നായർ വിളികേട്ട-
ങ്ങൊടി പിടിച്ചുപുലിതൻ വാലിൽ
വിട്ടാൽ പുലിതന്നെക്കോന്നിട്ടുമെന്നുള്ള

പേടിയാൽനിന്നു വലയുപോലെ,
ഹിറ്റ് ലർ പന്തങ്ങിലായ ചരിത്രത്തെ
മറും പറഞ്ഞു രസിപ്പിക്കുന്ന

സഞ്ചികേ സ്വാഗതം, സ്വാഗതം സഞ്ചികേ,
ആഗതയാവുക വാരം വാരം.

ഇരുന്നമരത്തിലറഞ്ഞോരു പേണിനെ

തട്ടിയിളക്കിയ വാനരംപോൽ
മുട്ടാളൻ ജപ്പാൻ മിഴിച്ചുകുഴങ്ങുന്ന
വാൽകളോതുവാൻ സ്വാഗതം തേ.